

Rigsdagen. Men de vestindiske Anordninger, som i Henhold til Colonialloven af 27de November 1863 ere blevne meddeelte begge Rigsdagens Thing, ere derimod paa ingen Maade blevne meddeelte ethvert enkelt Medlem. Der vil altsaa ikke efter Udvalgets Forslag være nogen Forpligtelse for Regjeringen til at lade trykke 170 Exemplarer, eller hvor mange der nu vilde være nødvendige for at kunne omdele dem til hvert Medlem, og det, hvorom der er Spørgsmaal, er kun om en Meddelelse til Rigsdagen. — Nu undrede det dernæst den ærede Indenrigsminister, at Udvalget havde fundet, at der i nærværende Tilfælde kunde være Anledning til at forlange Vedtægterne meddeelte. Han meente, at Conseqvensen deraf maatte være, at f. Ex. alle Sogneraadenes Vedtægter ogsaa skulde meddeles. Han fandt det beshynderligt, at dette Forslag nu fremkom med Hensyn til Kjøbstadscommunallovforslaget, da ikke noget lignende var foreslaaet med Hensyn til Amtsraadsvedtægterne under Landcommunallovens Behandling. Men skulde det dog virkelig ikke ved nærmere Overveielse være klart, at der her er en gennemgribende Forskjel? Hvad Sogneraadenes Vedtægter angaaer, saa vil dog vel Ingen for Alvor kunne fastholde den Paastand, at der skulde være endog blot nogen fjern Lighed mellem Sogneraadsvedtægternes Forhold til Lovgivningsmyndigheden og de her i Kjøbstadscommunallovforslaget omhandlede Vedtægter. Sogneraadsvedtægterne ligge jo under Amtsraadsbets Control, og der er altsaa der et kommunalt Medlem, hvad der stiller det hele Forhold anderledes. Og hvad dernæst Amtsraadens og Kjøbstadernes Vedtægter angaaer, saa turde det jo dog vel, eftersom vi saa nylig have behandlet disse. Sager, staae fuldkomment klart for de ærede Herrer, hvilken overordentlig Forskjel der er mellem den Rolle, som Amtsraadens Vedtægter, og den Rolle, som Kjøbstadernes Vedtægter spille. Amtene ere jo alle af samme Væsen; de ere i det Væsentlige, i alt Fald Bornholm fraregnet, af samme Natur, og, om der end er nogen Forskjel i deres Størrelse, saa er den dog ikke saa gennemgribende, at det kunde falde noget Menneſte ind, at der skulde være en gennem-

gaaende forffjellig Lovgivning f. Ex. for de lidt større og de mindre Amter; for Bornholm er der jo virkelig en særskilt Ordning. Og hvad er det derhos, der i Landcommunalloven er omtalt som Noget, der kan være Gjenstand for Amtsraadens Vedtægter? Det er væsentligt ikke Andet end nærmere Regler for Amtsraadsfredsenes Regnskabsvæsen, Bogholderi, Kassevæsen og nogle enkelte andre mindre Punkter. Men hvorledes er Forholdet derimod med Hensyn til Kjøbstæderne? For det Første vide vi jo, at der har maattet gives en særskilt Lov om Kjøbenhavn, og Kjøbenhavns Vedtægt er offentliggjort og kundgjort for Alle, hvad der dog frembyder det nærmeste Sammenligningspunkt. Og hvad dernæst de andre Kjøbstæder angaaer, saa vide vi jo Alle, at det Spørgsmaal har fremsat sig meget alvorligt for Mange, om der ikke er en saa stor Forskjel mellem Kjøbstæderne indbyrdes, at det vilde være rigtigt i Lovforslaget selv at opstille en Række af forffjellige Regler for de forffjellige Classer af Kjøbstæder efter disses Størrelse og Betydning. Naar man har kunnet undgaae dette, hvorved er det da skeet? Det er ene og alene skeet derved, at man har henviist en Række af de vigtigste Forhold til at bestemmes nærmere ved Vedtægt, f. Ex. Spørgsmaalet om, hvorledes Magistraten skal ordnes, Spørgsmaalet, om der skal være Raadmænd eller ikke, Spørgsmaalet om staaende Forvaltningsudvalg, Spørgsmaalet, om Skoletvangens Anvendelse skal overgives til Stolecommissionerne osv. osv. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med at opregne dem; de Herrer vide jo Alle, hvilken Mangfoldighed af Lovens Bestemmelser det er, som først vilde staae deres virkelige Liv igjennem Vedtægterne. Jeg skal ikke tale om, hvor Meget der endvidere, hvis Communalbestyrelserne ere villige dertil, kan bringes ind under Vedtægterne, thi det kan gaae overordentlig vidt; jeg holder mig foreløbig blot til det, som skal fastsættes i Vedtægten, for at Kjøbstadscommunalloven overhovedet kan komme til at træde i Virksomhed. Men er der da nu ikke her, mine Herrer, et Tilfælde, som, naar man først bliver opmærksom derpaa, maa erkjendes fuldstændig at staae ved Siden af det i den vestindiske Coloniallov omhandlede Forhold? Der